

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 46612-10-12

עמ"ש 12184-03-13

בפני כב' הסגן נשיאה השופט שנלר – אב"ד
כב' השופט ד"ר ורדי
כב' השופט ברנר

המערערת:

פלונית
ע"י ב"כ עו"ד ד"ר יוסי שגב ועו"ד בועז שגב

נגד

המשיב:

פלוני
ע"י ב"כ עו"ד זאב שרף ועו"ד רמי הדר

פסק דין

1

2

3 1. ערעורים על פסקי דינו והחלטתו של בית המשפט לענייני משפחה
4 במחוז ת"א (סגנית הנשיאה השופטת סיון) בתמ"ש 35762-02 (להלן:
5 "התביעה המקורית") ובתמ"ש 26225-07-10 (להלן: "התביעה הנוספת")
6 (פסה"ד בתביעה המקורית ניתן ביום 10/9/12 ופסה"ד בתביעה הנוספת ניתן
7 ביום 28/1/13), העוסקים ביחסים בין המערערת למשיב ובעיקר בהסכם ממון
8 שנחתם ביניהם, תוכנו, אישורו ותקפותו.

9

10 הרקע, העובדות, ההליכים המשפטיים הקודמים והמחלוקות

11

12 2. אין מחלוקת כי המערערת והמשיב נישאו בתאריך ... והתגרשו
13 ב-.... לפי פסק גירושין מיום ולהם שני ילדים משותפים.
14 אין גם מחלוקת שבין הצדדים נחתם הסכם ממון טרם נישואיהם בתאריך
15 (להלן: "הסכם הממון") ובמועד זה אף ניתן בבית המשפט לענייני משפחה
16 במחוז ת"א (כבוד השופטת פלאוט) אישור על פי חוק יחסי ממון בין בני זוג
17 תשל"ג-1973 (להלן: "חוק יחסי ממון"), לסעיפים 2, 4, 5, 6 להסכם הממון,

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 46612-10-12

עמ"ש 12184-03-13

כאשר תוקף האישור מיום הנישואין, וכן ניתן תוקף של פסק דין לסעיפים 3, 4, 5, 7, 9, 10, 11 להסכם הממון.

3. ביום ... הגישה המערערת את התביעה המקורית בתמ"ש 35762/02, תביעה כנגד המשיב בה ביקשה לבטל את אישור בית המשפט של הסכם הממון, לבטל את הסכם הממון ולהחיל את חזקת השיתוף על מסגרת היחסים הרכושיים שביניהם קודם לנישואין ואת איזון המשאבים מיום הנישואין, והכל באופן בו תזכה המערערת בעין או לחילופין בשווי, של מחצית מרכוש המשיב.

4. כתב התביעה נפתח בכך שנאמר בו שהמשיב הינו אחד מעשירי העולם ואחד מהאנשים העשירים והונו נאמד שקלים כשאת החלק המכריע של הונו עשה המשיב ב-9 השנים האחרונות שהיה ביחד עם המערערת, בתחילה כידועים בציבור (בשנים) ואח"כ כבני זוג נשואים.

5. בקצירת האומר טענה המערערת בכתב התביעה המקורי כי הסכם הממון אינו תקף, בטל מעיקרו או שיש לבטלו וזאת בעיקר מהטעמים כי למרות הנאמר בהסכם הממון על הפרדת רכוש מוחלטת בין הצדדים, הם לא נהגו בפועל בדרך זו, אלא הסכימו לנהוג בדרך של שיתוף ברכוש וכך פעלו. כן נטען כי אישור הסכם הממון ע"י בית המשפט לענייני משפחה ואישור חלקים ממנו בפסק דין, הושג תוך הטעיה ומרמה חמורים ביותר של בית המשפט ע"י המשיב, שהסתיר עובדות מבית המשפט והצהיר בהסכם הממון אמירות שקריות (כמו שהצדדים בתחילת מערכת יחסיהם ואין להם רכוש משותף בעוד הם היו ידועים בציבור כשלוש וחצי שנים והיה להם רכוש משותף בסכומי עתק) וכן נטען כי המשיב, בדרכי מרמה, בחוסר תום לב ובערמה הטעה את המערערת להאמין כי אין לה כל זכויות קיימות ולפיכך אינה מוותרת בהסכם הממון על דבר, אלא רק זוכה ממנו. כן נטען שיש לבטל את הסכם הממון גם מחמת טעות, הטעיה, חוסר תום לב במו"מ, מרמה ועושק.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 46612-10-12

עמ"ש 12184-03-13

6. בכתב ההגנה לתביעה זו נטען ע"י המשיב שמדובר בתביעת סרק, מופרכת
טורדנית וקנטרנית שנבדטה ע"י המערערת בניסיון לסחוט מהמשיב כספים
נוספים שכלל אינם מגיעים לה, לאחר שקיבלה את מלוא הסכומים המגיעים
לה על פי הסכם הממון, שנחתם כדין ע"י הצדדים ואושר ע"י בית המשפט
והוא תקף ומחייב.
7. כן נטען כי המערערת קיבלה את מלוא הסכומים המגיעים לה על פי הסכם
הממון המסתכמים במיליוני ₪ ובנוסף קיבלה סכומי עתק של עשרות מיליוני
₪ שכלל לא היו מגיעים לה והוענקו לה על ידי המשיב על תנאי ועל יסוד מצגי
שווא כוזבים שהציגה המערערת בפניו, תוך הטעייתו והולכתו שולל.
7. כן נטען בכתב ההגנה כי עקב חששו של המשיב שהמערערת מעוניינת בקשר
איתו בשל כספו, ועל מנת להפיס את דעתו בעניין זה, הבהירה המערערת
למשיב, עוד מראשית יחסיהם, כי היא מסכימה להחיל על יחסיהם משטר של
הפרדה רכושית מוחלטת ואף תהיה מוכנה לחתום על הסכם ממון שיסדיר
ויעגן את עקרון הפרדת הרכוש המוחלטת בין הצדדים, עקרון שהיה מוסכם
עליה.
- עקרון זה אף מומש, בעת שלאחר שהמשיב התגרש מאשתו הקודמת, נערכו
טיוטות ראשונות של הסכם ממון, וזאת לאחר מו"מ ארוך של כחצי שנה
שבמהלכה נפגשה המערערת והתייעצה עם אנשי מקצוע שונים ובהם עורכי דין
ולאחר שהמערערת קיבלה יעוץ משפטי וייצוג עצמאי ונפרד מאת עו"ד
מנדלסון, עד שנחתם ואושר הסכם הממון בהסכמה חופשית ובהבנה מלאה
ובלא כל הטעיות.
- הסכם הממון אף קויים והוא שריר ותקף, כאשר הצדדים התנהגו לפיו
והמערערת קיבלה מהמשיב עשרות מיליוני ₪, ברם היא לא יודעת שובע,
חומדת בכספי המשיב ולא בוחלת באמצעים על מנת להשיגו ופנתה
לפרקליטים חדשים (עוה"ד שגב) על מנת ליצור יש מאין עילות תביעה חסרות
יסוד וחסרות שחר.
- לטענת המשיב, תביעת המערערת לא הייתה באה לעולם אלמלא הטענה
שבתחילת כתב התביעה המקורי, לפיה המשיב הינו אחד מעשירי העולם

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 46612-10-12

עמ"ש 12184-03-13

ומהאנשים העשירים ביותר בישראל ובטענה זו מתמצית עילת התביעה
מטעמה.

8. כן הגיש המשיב תביעה שכנגד על סך כ- 27.5 מיליון ₪ בגין הסכומים העודפים
ששילם למערערת מעבר לסכומים שלהם הייתה זכאית במקרה של פרידה על
פי הסכם הממון, כשסכומים אלו שולמו לטענתו על תנאי שהמערערת לא
תדרוש ממנו זכויות וכספים נוספים במקרה של פרידה סופית ביניהם.

9. ביום 1/6/10, לפני תחילת ההוכחות בתיק, שהיו קבועות ליום 3/6/10 בפני
כבוד השופטת סיון, הגישה המערערת בקשה בכתב לבית המשפט לענייני
משפחה לקבוע כי עילה נטענת של המערערת בדבר חוסר סמכות בית המשפט
ליתן את פסק הדין המאשר את הסכם הממון מיום 7/8/02, הינה עילה העולה
מהעובדות המפורטות בכתב התביעה המקורי ומבלי שיהיה צורך לבקש את
תיקונו של כתב התביעה, וכי עילה זו של חוסר הסמכות, הינה חלק מהעילות
שיידונו במסגרת התביעה לביטול פסק הדין שאישר את הסכם הממון וביטולו
ו/או תוקפו של הסכם הממון.

לחילופי חילופין התבקש להוסיף את סעיף 150 לתביעה המקורית שבו ייאמר
שעקב זאת שהצדדים לא היו נשואים ביום 7/8/02, יש לקבוע כי לבית המשפט
הנכבד לא הייתה הסמכות ליתן אישור להסכם הממון וכי פסה"ד שאישר את
ההסכם בטל ומבוטל ויש לבטלו מכוח הוראות הדין וכן כמצוות ההלכה
שנקבעה בע"א 640/82 **חנן כהן נ' היועמ"ש**, פ"ד לט (1) 673 (להלן: "**פס"ד
כהן**"), פסה"ד אליו נחשפה המערערת לראשונה במסגרת ההכנות לדיון בבית
המשפט וממנו למדה, לטענתה, על טענת היעדר הסמכות.

10. המשיב התנגד לבקשה זו וטען שמדובר בהוספת עילה חדשה ובטענה (טענת
המערערת שלבית המשפט לענייני משפחה לא הייתה סמכות לאשר את הסכם
הממון מאחר והצדדים, במועד זה, לא היו בעלי כוונה להינשא), הכוללת
יסודות עובדתיים החייבים פירוט בכתב התביעה והייתה חייבת להיטען
מפורשות בכתב התביעה ולא נטענה, כאשר אין מקום להתיר למערערת לתקן

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 46612-10-12

עמ"ש 12184-03-13

את כתב תביעתה על דרך הוספת טענה בדבר חוסר סמכות, טענה המועלית
בשלב מאוחר של הדיון, לאחר שהסתיימו הליכי קדם המשפט, הוגשו תצהירי
עדות ראשית והצדדים מצויים בעיצומו של הליך הוכחות.
כן נטען שדין הטענה להידחות גם מחמת התיישנות, שיהוי, מניעות והשתק וכן
לגופם של דברים.

11. ביום 22/6/10 ניתנה החלטת כבוד השופטת סיון בה נדחתה בקשת המערערת
להוסיף עילה לתביעתה, מהנימוקים שהצדדים מצויים בעיצומו של הליך
הוכחות על פי המתווה אשר הוצע על ידי בית המשפט והוסכם על ידם כמתווה
שבו בשלב הראשון (שהצדדים מצויים בעיצומו) תידון שאלת ביטולו של פסק
הדין המאשר את הסכם הממון שאושר ביום קודם לנישואי הצדדים
ושאלת תוקפו של ההסכם, ונשמעה כבר עדות המערערת במהלך יום דיונים
שלם והמשך חקירתה היה קבוע ליום 29/6/10 ובין לבין הוגשה בקשה זו
להוספת עילה לתביעה.

12. בית המשפט קבע כי הבקשה "באה לעולם" "לצורך תיקון" עדותה של
המערערת שנשמעה ב-3/6/10 ואמורה להמשיך ב-29/6/10 וכן שלא התגלו כל
עובדות חדשות ו/או פסיקה חדשה אלא הבקשה להוספת עילה מבוססת על
פסק דין משנת 1975 שהיה אמור להיות ידוע למערערת בסמוך למועד הגשת
התביעה או לפחות קודם להסכמת הצדדים למתווה הדיון, ובכך די לדחות את
הבקשה.

בית המשפט הוסיף גם למעלה מן הצורך שעיון בפרוטוקול האישור של הסכם
הממון, בהסכם עצמו ומתוך מציאות החיים על פיה בפועל נישאו הצדדים
כשנה לאחר אישור הסכם הממון, מצביעים כבר בשלב זה, כי סיכוייה של
העילה הנוספת שמבוקש להוסיף שלא להתקבל בסופו של יום וכן שאין
להיעתר לבקשה לתיקון התביעה, דבר שיוביל לביטול המתווה המוסכם, יפגע
בזכויות המשיב ויביא לבזבוז זמן שיפוטי.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 46612-10-12

עמ"ש 12184-03-13

13. בעקבות החלטה זו, ביום 29/6/10 (כשנה וארבעה חודשים לאחר הגשת התביעה בתמ"ש 35762/02 ב-15/2/09), הוגשה התביעה הנוספת בתמ"ש 26225-07-10 ע"י המערערת כנגד המשיב לצו הצהרתי לביטול פסק הדין ואיזון משאבים בין בני הזוג, בה טענה כי לקראת דיוני ההוכחות בתביעה הראשונה נחשפה המערערת לראשונה להלכות משפטיות וטענות נוספות לפיהן למעשה, החל מיום נישואי הצדדים לא קיים כל הסכם ממון על פי חוק יחסי ממון בין בני הזוג.
- כן נטען כי התברר למערערת כי החלטת בית המשפט המאשרת "על תנאי" סעיפים שונים שבהסכם הממון על פי חוק יחסי ממון, ביום בו הצדדים יינשאו, בטלה מעיקרה או שיש לבטלה וכן התברר לה כי סמכותו של בית המשפט לאשר הסכם ממון בין בני זוג הינה רק כאשר בני הזוג נשואים או לחלופין, סמוך לפני נישואיהם, וכאשר ברור לצדדים ולבית המשפט כי הצדדים גמרו בדעתם באופן ברור וסופי, להינשא זה לזה, ולא זה המקרה.
14. כן נטען בתביעה זו שהמערערת סברה כי מדובר בטענות משפטיות הקשורות באותה מסכת עובדתית של התביעה המקורית ולכן הגישה בקשה להבהרה שטענת הסמכות כלולה בתביעה המקורית ולחילופין ביקשה לתקן את התביעה בהוספת טענה זו של העדר סמכות בית משפט לאשר הסכם ממון בין בני זוג שאינם נשואים ובקשה זו נדחתה על ידי בית המשפט, ולפיכך לא נותר למערערת אלא לפתוח בתובענה חדשה במסגרתה תידון טענת הסמכות, ותוכח טענתה שהצדדים, בעת מתן פסק הדין לאישור הסכם הממון, לא התכוונו כלל להינשא אלא לחיות ללא נישואין.
- בנסיבות אלו נטען שפסק הדין שאישר את הסכם הממון בטל מעיקרו או לחלופין ניתן לביטול ויש לבטלו, ולכן זכאית המערערת למחצית משווי כלל הנכסים של בני הזוג ולמתן חשבונות.
15. ביום 19/9/10 הגיש המשיב בקשה לסילוק על הסף של התובענה הנוספת וזאת בשל העדר עילה בטענה שמדובר בניסיון חסר תום לב מצד המערערת

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 46612-10-12

עמ"ש 12184-03-13

1 להתחכם ולעקוף את החלטת בית המשפט בבקשה לתיקון התביעה, תוך
2 הוספת הטענות שהמערערת ביקשה להוסיף לכתב תביעתה הראשון לאחר
3 שנכשל ניסיונה זה, בתביעה השניה שנולדה מתוך התביעה הראשונה, קשורה
4 בה בעבותות והחלטות הניתנות בתביעה הראשונה יפות, נכונות ומחייבות גם
5 לגבי התביעה השניה.

6 בבקשה זו נטען כי בית המשפט לענייני משפחה כבר הביע דעתו ופסק במסגרת
7 החלטתו מיום 22/6/10 כי למערערת אין עילת תביעה בהסתמך על טענת חוסר
8 הסמכות וקביעה זו מקימה בפניה מחסום, מניעות והשתק, כשבית המשפט
9 לענייני משפחה מוסמך לאשר הסכם ממון בנסיבות הדומות למקרה שבפנינו,
10 ופעל בסמכות, ומכל מקום משנישאו הצדדים זה לזה, נשמטה הקרקע מתחת
11 לטענות המערערת.

12
13 16. כן הוגשה בקשה נוספת של המשיב לסילוק על הסף של התובענה הנוספת בשל
14 קיומה של תביעה כפולה, חופפת ומקבילה התלויה ועומדת במסגרת התובענה
15 המקורית שבאה במטרה לעקוף את החלטת ביהמ"ש שניתנה במסגרת
16 התביעה הראשונה שבה נדחתה הבקשה לתיקון כתב התביעה.
17 כן הוגשה במועד הנ"ל בקשה נוספת של המשיב לסילוק התביעה הנוספת
18 מחמת אי תשלום אגרה מספקת וכן בקשה נוספת לסילוק התביעה החדשה
19 מחמת התיישנות.

20
21 17. ביום 23/1/11 הגישה המערערת בקשה לתיקון כתב התביעה בתביעה הנוספת
22 בטרם הוגש בו כתב הגנה ע"י המשיב וטרם התקיים דיון כלשהו, תוך הוספת
23 עובדות חדשות, בין היתר בעקבות עדות עו"ד הדר ועו"ד מנדלסון בתביעה
24 המקורית.
25 המשיב התנגד לבקשה זו בין היתר מחמת שלא פורטו התיקונים המבוקשים,
26 לא צורף תצהיר לבקשה ולא צויין מהם הטעמים והנימוקים המצדיקים את
27 התיקון ומהן הנסיבות שהובילו להגשת הבקשה לתיקון התביעה.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 46612-10-12

עמ"ש 12184-03-13

18. ביום 6/3/11 דחתה כבוד הרשמת (כתוארה דאז) תמר סנונית פורר את הבקשה לתיקון התביעה הנוספת שכן היא לא עמדה בתנאים הנדרשים לבקשה לתיקון כתב טענות, משלא צורף תצהיר ולא פורט כלל מהם הנימוקים לתיקון, מדוע נדרש התיקון והאם התיקון דרוש להכרעה בשאלות שבאמת שנויות במחלוקת בין הצדדים.

כן קבע בית המשפט כי גם לגופו של עניין, מהות התיקון המבוקש לא יביא למזור המשפטי המתאים למערערת, כשבהוספת התיקונים המהותיים בבקשה מדובר למעשה בהוספת עילת תביעה חדשה המתייחסת לכך שעל בית המשפט להורות על ביטול אישור פסק הדין וביטולו עקב האופן בו אושר בשל פגמים שנפלו בהליך בפני ביהמ"ש, וטענות כנגד סמכות ביהמ"ש ועילות המתייחסות לטענות כנגד האישור, כאשר הדרך המשפטית הנכונה לתקיפתן הינה במסגרת ערעור (להבדיל מתקיפת ההסכם במישור החוזי במערכת היחסים בין הצדדים).

כן קבע בית המשפט בהחלטה זו, שהיעתרות לתיקון המבוקש, לא רק שתכביד ותסרב את ההליך, אלא שלא יהיה בה על מנת לסייע לבירור ענייני מהיר ויעיל של התובענה, וניתן לצפות שהדבר יגרור שורה של הליכים מקדמיים בין הצדדים.

כן קבע בית המשפט בהחלטה זו שנימוק נוסף לדחיית התיקון המבוקש הינו המועד בו הוגשה הבקשה, לאחר שהתקדמו ההליכים בתביעה האחרת והתיקון נובע מהתקדמות ההליכים שם, ויתכן כי ניתן לראות בכך ניסיון למקצה שיפורים אך הרשמת לא הכריעה בכך.

פסק דינו של בית משפט קמא

19. בית המשפט קמא (שבהסכמת הצדדים התקבלה הצעתו לגבי מתווה הדיון באופן שקודם ייקבע אם הסכם הממון תקף) דחה ביום 10/7/12 את תביעת המערערת בתביעה המקורית, וקבע שהסכם הממון שאושר ע"י בית המשפט ביום 7/8/02 תקף.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 46612-10-12

עמ"ש 12184-03-13

1 בית המשפט קבע כי הוכח כי המערערת נכנסה לשלב המו"מ של גיבוש הסכם
2 הממון, קודם חתימתה עליו, כשהיא מיועצת על ידי מיטב הפרקליטים בהם
3 בחרה, כשהמערערת, שהוכח שהיא יסודית, דעתנית, אינטליגנטית, מתעמקת
4 ובודקת כל מילה בהסכם לפני חתימה, בחנה היטב את זכויותיה ועמדה עליהן
5 במעורבות אישית, כשהיא בוחנת היטב (עם יעוץ של פרקליטה דאז עו"ד יוסי
6 מנדלסון) כל סעיף במספר הרב של הטיוטות אשר הוחלפו בין פרקליטי
7 הצדדים דאז, כשהיא מוסיפה הערות בכתב ידה לגבי הסעיפים שהתייחסו
8 לזכויותיה, ובלא שהוסיפה, ולו הערה אחת, באשר להפרדה הרכושית
9 המוחלטת שלה מרכושו וזכויותיו של המשיב.

10
11 20. בית המשפט קבע כי מדובר בבחירה של המערערת שבחרה בהפרדה רכושית
12 מוחלטת כתנאי להיכנס למו"מ לקראת חתימת הסכם הממון, אשר היווה
13 תנאי להמשך חייה המשותפים עם המשיב, אשר הובילו אף לנישואין בשנת
14 2003, כאשר עמדה בפניה, קודם לחתימתה על הסכם הממון, הברירה, שלא
15 להמשיך במערכת היחסים ובחיים המשותפים עם המשיב, אך היא בחרה, עוד
16 קודם לכניסתה למו"מ באשר לזכויותיה, להיעתר לתנאי היסודי של המשיב
17 להמשך החיים המשותפים, ולוותר על כל טענה, באשר לכל זכות שלה ברכושו
18 של המשיב אשר נצבר על ידו הן קודם לחברותם, הן במהלך מגוריהם
19 המשותפים וקודם לנישואיהם, הן לגבי הרכוש והפירות מכל מין וסוג שהוא
20 אשר יצברו במהלך הנישואין והן לאחר שייפרדו.

21
22 21. בית המשפט קבע כי במהלך המו"מ בין הצדדים נושא הפרדת רכוש שנצבר
23 לפני החיים המשותפים ובמהלכם, לרבות אם הצדדים יינשאו, כלל לא היה
24 נושא לוויכוח או להתנאה אלא נושא "סגור" שלא עמד למו"מ בן הצדדים וכי
25 ללא הסכמת המערערת לתנאי מקדמי זה של המשיב, לא היה מתחיל כלל
26 המו"מ בין הצדדים באשר לזכויות המערערת בקרוב האמור לעיל, כאשר
27 המערערת ידעה כי אין לה זכויות כלשהן בנכסיו וברכושו של המשיב, וכי
28 מטרת הסכם הממון היא לדאוג למצבה הכלכלי, ולזכויותיה, ומראש הסכימה

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 46612-10-12

עמ"ש 12184-03-13

1 לוותר על רכושו וזכויותיו של המשיב ועל כל טענה בהקשר לנושא זה, ללא
2 קשר לסטטוס "כידועים בציבור" או "כנשואים".

3
4 22. בית המשפט קמא דחה את טענות המערערת לגבי טעות או הטעיה, הן מבחינה
5 עובדתית כעולה מהראיות והן מבחינת הדין, כטענות אשר תבאנה לביטול
6 הסכם הממון, כשקבע כי המערערת מדעת ומרצון חופשי בחרה באפשרות של
7 הפרדה מוחלטת וויתור על כל טענות לגבי זכויות ורכוש של המשיב שנרכשו
8 קודם לתחילת הקשר ביניהם, במהלך הקשר, בין אם יינשאו ובין ייפרדו וכי
9 רק בעקבות הסכמתה להפרדת רכוש מוחלטת, נוהל המו"מ באשר לזכויותיה
10 במקרה של הפסקת הקשר.

11 כן דחה בית המשפט את הטענות לעושק ו/או לסתירה של תקנת הציבור,
12 בקבעו שוב, כי המערערת קיבלה על עצמה, כתנאי מוקדם, את דרישת המשיב
13 להפרדה מוחלטת ברכוש, ולאחר ניהול מו"מ קפדני באמצעות פרקליטים
14 ומעורבות אישית של הצדדים, כשלא ניתן לאפשר לה היום בדיעבד, להתכחש
15 להסכמותיה המפורשות, כשלא הוכחה כל טעות ו/או הטעיה המצדיקים את
16 ביטול הסכם הממון.

17
18 23. כן קבע בית המשפט כי לא ניתן להגדיר את מעמדם של הצדדים עובר לאישור
19 הסכם הממון כ"ידועים בציבור", כשמדובר בתקופה קצרה יחסית של מגורים
20 משותפים (מקסימום שנה וחצי) שאינה מקנה שיתוף ברכוש ובכל מקרה לא
21 הוכיחה המערערת כוונת שיתוף בנכסים אלו או אחרים.

22
23 24. בית המשפט דחה את טענות המערערת שהסכם הממון בוטל ע"י הצדדים
24 וקבע שמהראיות הרבות ועדויות הצדדים עצמם, עולה כי במהלך החיים
25 המשותפים לאחר אישור הסכם הממון, הצדדים מילאו את עקרון ההפרדה
26 במלואו, כמו גם את הוראות הסכם הממון ביחס לזכויות המערערת וכי גם
27 המערערת עצמה, לאחר הפירוד בין הצדדים, ראתה בהסכם הממון כתקף
28 וכמחייב.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 46612-10-12

עמ"ש 12184-03-13

25. כן דחה בית המשפט את טענת המערערת שהסכם הממון בוטל ע"י הצדדים
בהסכמה וקבע כי מעדויות המערערת עצמה עולה כי טענה זו "נולדה" לצורך
הליך זה, וכן דחה את טענתה שהסכם הממון עבר מן העולם לאחר הפרידה
הראשונה (למשך כשבוע ימים) בשנת

26. לעניין הטענה לחוסר סמכות בית המשפט לענייני משפחה שאישר את הסכם
הממון כשהצדדים טרם נישאו זה לזה ולכן נטען לבטלות מעיקרו של ההסכם,
קבע בית המשפט כי טענה זו לא הועלתה בכתב התביעה המקורי ובקשתה של
המערערת לתקן את כתב התביעה ולהוסיף עילת תביעה זו, לרבות הוספת
התשתית העובדתית נדחתה ע"י כבוד הרשמת סנונית פורר ועל החלטתה זו לא
הוגש ערעור בפניו.

27. כן קבע בית המשפט, כי גם אם הייתה נכללת טענה זו בכתב התביעה, דינה
להידחות, שכן הצדדים במעמד אישורו של ההסכם היו בעלי כוונה להינשא,
ואף קודם למועד זה, כעולה משלל הראיות לרבות מעדויותיהם שלהם עצמם
ושל עו"ד הדר ועו"ד מנדלסון. דהיינו הם היו בעלי כוונה להינשא, כאלו שצפו
נישואין, בניגוד לבני זוג השוללים במפורש אפשרות להינשא, כמו בפסיקה
עליה מסתמכת המערערת, כאשר במקרה דנן לצדדים הייתה כוונה להינשא זו
לזו וכך עולה מהעדויות, והם אף נישאו בפרק זמן של פחות משנה ממועד
אישור הסכם הממון, ובני זוג שצפו גם פני נישואין והייתה להם כוונה
להינשא, כפי שבענייננו, יכולים להתקשר בהסכם ממון מחייב ותקף ולהביאו
לאישורו של בית המשפט.

28. ביהמ"ש דחה את הטענה שהצדדים ניסחו סעיף במסגרת הסכם הממון המציין
אפשרות שההסכם יהיה תקף באם לא יינשאו שכן מדובר בסעיף המוכנס
להסכמי ממון כדבר שבשגרה ובנוסח קבוע ואין הדבר מצביע שלא מדובר
בהסכם ממון, בפרט, שבענייני הצדדים נישאו.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 46612-10-12

עמ"ש 12184-03-13

29. כן נאמר שהמערערת לא הגישה ערעור על הליך אישור הסכם הממון ע"י בית המשפט לענייני משפחה בסמוך ולאחר אישורו בשנת ואין אפשרות לעשות כן בתקיפה עקיפה, במסגרת טענותיה בתביעה המקורית, כאשר קיימת חזקת התקינות המנהלית ובית המשפט לענייני משפחה מכוחו של חוק יחסי ממון, מוסמך היה לאשר את ההסכם אשר הצדדים חתמו עליו והגישו בקשה מוסכמת לאישורו.
- כן נקבע כי גם אם נרחיק ונקבל את טענת המערערת כי בית המשפט "טעה" מבחינת מועד אישור ההסכם (קודם לנישואי הצדדים ואולם בכפוף לנישואין) הרי על פי ההלכה הפסוקה "טעות" זו היא בגדר סמכותו ואינה יכולה להוות פעולה של חוסר סמכות המביאה לביטול אישור ההסכם, כשעם נישואי הצדדים בפועל נשמטת טענת המערערת כאילו הצדדים לא צפו פני נישואין במועד בו אישר בית המשפט את הסכם הממון.
30. בית המשפט קבע גם כי הסכם הממון תקף אף מכוח דיני החוזים, וההסכמות החוזיות שבין הצדדים להסכם שרירות וקיימות גם באותם מקרים בהם בית המשפט אינו מאשר את ההסכם, ברם, המערערת עתרה ביחד עם המשיב, בבקשה משותפת לאשר את הסכם הממון, ולפיכך היא אף מנועה מלהעלות את טענתה כי בית המשפט נעדר סמכות לאשרו וזאת גם מכוח דוקטרינת תום הלב, כאשר המערערת הגישה את התביעה לאחר שקיבלה את כל הכספים, ואף מעבר, על פי הסכם הממון.
31. בית המשפט קבע כי המערערת קיבלה מיליוני ₪ על פי הסכם הממון, ולא הציעה להחזיר את הסכומים שקיבלה, למשיב, כאשר תביעתה היא לביטול הסכם הממון, וזאת כאשר המשיב לא היה נכנס כלל למו"מ לקראת חתימת הסכם הממון שבעיקרו בא לדאוג לזכויות המערערת היה והצדדים ייפרדו, לולא קיבלה המערערת את תנאיו, בהסכמה, מתוך רצון וללא כל היסוס, להפרדה מלאה ומוחלטת של הרכוש והזכויות, לגבי כל התקופה מלפני ההיכרות עמו, טרם הנישואין, מהלך הנישואין והתקופה לאחר הגירושין, כאשר הצדדים עתרו במשותף לאשר את ההסכם על פי חוק יחסי ממון ונהגו

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 46612-10-12

עמ"ש 12184-03-13

על פי הוראותיו במהלך השנים לאחר אישורו והסתמכו על הוראותיו,
כשהמערערת הפיקה עקב כך הנאה כלכלית משמעותית.

32. בית המשפט קמא דחה גם את טענת המערערת שעקב אי מתן אישור על פי
חוק יחסי ממון לחלק מהסעיפים בהסכם הממון, מאיין הדבר את תוקף
הסכם הממון כולו, לרבות הסעיפים אשר אושרו בהסכם ממון, וזאת, משלא
נפל כל פגם בהליך האישור של הסכם הממון באופן המחייב את ביטול פסק
הדין שאישר את ההסכם ומעבר לכך שמדובר בהרחבת חזית מצד המערערת
יש לדחות את הטענה גם לגופה.

בית המשפט המאשר הסכם ממון מאשר את אותן הוראות העוסקות בהסדרת
ענייני הרכוש ביום פקיעת הנישואין והוראות שאינן כאלה אינן מצריכות את
אישור בית המשפט על פי חוק יחסי ממון כתנאי לתוקפו, ואין זה מעלה או
מוריד שחלק מסעיפי הסכם הממון אושרו מכוח חוק יחסי ממון וחלק מכוח
חוק בית המשפט לענייני משפחה.

33. בית המשפט דחה את טענת המערערת שהגשת התביעה שכנגד ע"י המשיב
מצביעה על כך שביטל את ההסכם כשהתביעה שכנגד נסמכת על מצג שווא
ותשלומים ביתר מעבר למגיע על פי הסכם הממון, וכן דחה את טענת
המערערת החלופית שהמשיב הפר את ההסכם הממון הפרה יסודית.

34. ביום 28/1/13 ניתן פסק דין נוסף ע"י כבוד השופטת סיון, שבמסגרתו הורתה
על סגירת התביעה הנוספת וזאת עקב זאת שמדובר בתביעה זו בטענות זהות
לאלה אשר הועלו בתביעה המקורית נשוא פסק הדין מיום 10/9/12; פס"ד
שניתן קודם הכרעה בבקשות שהוגשו ע"י המשיב לדחיית התביעה על הסף.
בית המשפט קבע כי לאחר שנדחתה תביעת המערערת לביטול הסכם הממון
בפסק דינו מיום 10/9/12 ומשהטענות בתביעה הנוספת זהות לאלה שהוכרעו
בפסק הדין בתביעה המקורית, יש לסגור תיק זה.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 46612-10-12

עמ"ש 12184-03-13

טענות הצדדים בערעור

35. הצדדים חוזרים למעשה על טענותיהם המפורטות שנטענו בפני בית משפט קמא.

המערערת חזרה שוב על טענתה העיקרית שהסכם הממון נחתם כאשר בני הזוג לא היו נשואים ולא היו ערב נישואיהם, כך שהצדדים לא היו "בני זוג" ולפיכך הסכם הממון אינו תקף.

המערערת מאשרת שגם לשיטתה הסכם ממון יכול שיאושר קודם לנישואין אולם בתנאי שלצדדים כוונה והחלטה להינשא והאישור נעשה ערב הנישואין, ובמקרה דנן הוכח שהצדדים לא גמרו בדעתם ולא החליטו להינשא ולבטח לא היו ערב נישואיהם, כאשר בהסכם גם נמצאו הראיות המתייחסות להמשך חיי הצדדים כידועים בציבור והן שוללות את תוקפו כהסכם ממון.

כן נטען שוב כי החלטת כבוד השופטת פלאוט מיום הקובעת את תנאי אישור הסכם הממון אינה מהווה אישור כדין, ומשכך הסכם הממון אינו תקף, והיעדר אישור סעיפים מסויימים בהסכם שצריך לשמש בהסכם ממון, מהווה היעדר אישור של ההסכם ומונע מההסכם כולו את תוקפו החוזי.

כך גם כי השופטת פלאוט "יצרה" הסכם חדש בין הצדדים.
כן נטען כי המשיב מנוע ומושתק מלטעון כנגד השיתוף במלוא הרכוש שהיה לצדדים וכן שהסכם הממון נחתם תוך הטעיית המערערת בדבר זכויותיה, תוך הטעיה ומרמה שביצע המשיב כלפי בית המשפט ונוגד את תקנת הציבור כך שדינו בטלות וכן שנזנח ע"י הצדדים בהתנהגותם.

יש לציין שהמערערת אף הגישה בקשה להוספת טיעון משפטי לצרוף פס"ד מיום 14/11/13 בעמ"ש (ים) 26693-04-13 **פלונית נ' פלוני** (להלן: "**עניין פלונית**") הקובע לטענתה עילה חדשה לבטלות ו/או ביטול של הסכם הממון, וזאת גם ביחס לתקופה בה חיו חיים משותפים כידועים בציבור.

36. המשיב אף הוא חוזר למעשה על טענותיו, כשהוא מסתמך על קביעותיו של בית משפט קמא, כולל קביעות וממצאים עובדתיים לגבי התנהגות הצדדים

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 46612-10-12

עמ"ש 12184-03-13

1 וידיעת המערערת על ההפרדה הרכושית המלאה והסכמתה לכך, וכן לגבי
2 כוונת הצדדים להינשא בעת כריתת הסכם הממון וידיעתה והבנתה מרצונה
3 החופשי שהקשר הזוגי עם המשיב, מותנה בתנאי, בלעדיו אין, בהתקיימות
4 משטר הפרדת רכוש מוחלטת בין הצדדים, ולמרות שהיא קיבלה תנאי זה שבא
5 לידי ביטוי בפנייתם לעורכי דין, מו"מ שניהלו ובקשתם לאישור הסכם הממון,
6 היא מבקשת להשתחרר מבחירתה, הסכמתה והתחייבותיה, לאחר שנהנתה
7 מהם וקיבלה סכומי עתק של עשרות מיליוני ₪ ובכך היא מנועה ומושתקת
8 מלטעון כנגד הנ"ל בחוסר תום לב כפי שהדבר נעשה.

9 לטענת המשיב, בשלב ההוכחות נולדה לפתע הטענה החדשה של המערערת
10 שביהמ"ש לא מוסמך לאשר את הסכם הממון על פי חוק יחסי ממון מאחר
11 שבאותה עת הצדדים לא היו נשואים ולא הייתה להם כוונה להינשא, טענה
12 ששוכללה אח"כ בסיכומים, שאישור ההסכם צריך להתבקש ולהינתן ערב
13 הנישואין ממש וכן טענה לחלוקת הסכם הממון למעשה לשני הסכמים אחד
14 שאושר לפי חוק יחסי ממון ואחד שאושר לפי חוק בתי המשפט לענייני משפחה
15 ויש לדחות טענות אלו, הן עקב הקביעות העובדתיות של ביהמ"ש לגבי
16 התנהגות הצדדים, הן מבחינה משפטית והן מבחינת דיני המניעות ותום הלב.

דיון

כללי

37. לאחר ששמענו ארוכות את הצדדים ועיינו בהודעות הערעור ובעיקרי הטענות,
החלטנו לדחות את הערעור.

בסופו של יום, ולמרות תילי התילים של הטענות הרבות וההליכים המשפטיים
שננקטו, ניתן לקבוע בקול חד וברור, כפי שאכן קבע בית משפט קמא, שמדובר
בניסיון חסר תום לב של המערערת לנסות ולבטל את הסכם הממון שהייתה
שותפה לו באופן מלא הן לניסוחו, הן להבנת משמעותו והן לבחירתה מרצון,
לחתום עליו ולקחת על עצמה את התנאים שנקבעו בו, כאשר הייתה לה ידיעה

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 46612-10-12

עמ"ש 12184-03-13

1 ברורה ובהירה לנקבע בהסכם הממון לגבי משטר ההפרדה הרכושית
2 המוחלטת בין הצדדים, בכל שלב של הקשר ביניהם, וזוהי תנאי מתלה
3 למו"מ להסכם הממון, שאושר כדין ומחייב את הצדדים.
4
5 38. המערערת העלתה כל טענה אפשרית כדי לנסות ולהשתחרר מהסכם הממון
6 שבא לקבוע את זכויותיה במקרה של הפסקת הקשר הזוגי ממנו נהנתה, באופן
7 שקיבלה, ואף מעבר לנקבע בו, עשרות מיליוני ₪, ולמרות זאת ולמרות מצגיה
8 ומודעותה להסכם ובקשתה שלה לאשרו, היא מנסה להשתחרר ממנו בכל דרך
9 אפשרית, תוך העלאת טענות מן הגורן ומן היקב, טענות שהתבררו כטענות
10 סרק ונדחו כדין ע"י בית משפט קמא.
11
12 39. לא הספיקו למערערת הטענות העובדתיות כלפי המשיב לגבי הפגמים הנטענים
13 ביחס להסכמות ביחסים בין הצדדים, ושמדובר בהסכמה שתולדה בטעות ו/או
14 בהטעיה ו/או במירמה ו/או בעושק, ולאחר שהמערערת נוכחה כנראה שבא
15 כוחה הקודם עו"ד מנדלסון צדק וההסכם "עשוי מבטון" ויקשה לה להשתחרר
16 ממנו, היא אף ניסתה להרחיב את החזית ולהסיט את הזרקור מיחסי והסכמת
17 הצדדים, לטענות כלפי בית המשפט ולנסות להכניס עילה חדשה שלא נטענה
18 לכתב התביעה, לתקן את התביעה ובסופו של יום להגיש תובענה חדשה בטענת
19 חוסר סמכות של בית המשפט לאשר את ההסכם, טענה שאין בה ממש הן
20 מהבחינה העובדתית והן מהבחינה המשפטית והיא גם מנועה מלטעון טענה זו
21 עקב התנהגותה חסרת תום הלב.
22 למעשה אין כל קשר בין כתב התביעה ועילות התביעה כפי שהוגשו בזמנו, לבין
23 הערעור, אשר כולו נסוב למעשה על הטענות של התביעה השנייה, ואותה עילה
24 שלא נטענה, וכשהמערערת למעשה מקבלת כי לא נפל פגם בהסכם הממון, ודי
25 בכך לדחות מכל וכל את הערעור.
26
27
28
29

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 46612-10-12

עמ"ש 12184-03-13

קביעותיו העובדתיות של בית משפט קמא

40. בית משפט קמא קבע קביעות עובדתיות מפורטות, כפי שנסקרו על ידינו בהרחבה קודם לכן, המגובות בעדויות ובראיות, כולל עדויות המערערת עצמה, כשאין מקום לערכאת הערעור להתערב בהן ודי בקביעות אלו לדחות את כל טענותיה של המערערת, כשאין מקום גם לחזור על כל קביעותיו העובדתיות המפורטות של בית משפט קמא שניתן לאמץ ונדגיש רק את עיקרן.

41. כך קבע בית המשפט כי המערערת נכנסה לשלב המו"מ של גיבוש הסכם הממון, קודם חתימתה עליו, כשהיא מיועצת על ידי מיטב הפרקליטים בהם בחרה ושמדובר באישה דעתנית, אינטליגנטית, יסודית ומתעמקת שבחנה היטב את זכויותיה, בעזרת פרקליטה, ובחנה היטב כל סעיף וסעיף בהסכם הממון במספר רב של טיוטות שהוחלפו בין הצדדים ותוך שהיא מוסיפה הערות בכתב ידה לגבי זכויותיה בלבד ולא לגבי הסעיפים בהסכם הממון המתייחסים להפרדה הרכושית המוחלטת שהייתה תנאי מתלה של המשיב כתנאי לכניסה למו"מ לקראת חתימת הסכם הממון ולהמשך החיים המשותפים.

בית המשפט קבע שהמערערת הייתה מודעת לתנאי זה ומודעת לכך שאין לה כל זכויות בנכסיו וברכושו של המשיב והסכימה לכך מרצון חופשי מדעת ומתוך בחירה, כאשר הצדדים אף פעלו בהתנהגותם לאחר אישור הסכם הממון באופן המבטא את עקרון ההפרדה וראו את הסכם הממון כמחייב (וכך לדוגמא המערערת התבססה על ההסכם ודרשה את קיומו ואפילו אם נפלה טעות בשער הדולר, כשישנה גם קביעה עובדתית של בית משפט קמא שהמשיב שילם בהתאם להסכם ואף מעבר לכך).

42. כן קבע בית המשפט קמא קביעה עובדתית מפורשת, שבמעמד אישור הסכם הממון היו הצדדים בעלי כוונה להינשא וצפו את פני הנישואין, ואף קודם למועד זה, כאשר הם אף נישאו בפרק זמן של כ-11 חודש ממועד אישור הסכם הממון, וכן שהמערערת פעלה למעשה בחוסר תום לב, באופן שלאחר שביקשה

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 46612-10-12

עמ"ש 12184-03-13

- 1 לאשר את הסכם הממון, פעלה לפיו וקיבלה אף מעבר לאמור בו עשרות
2 מיליוני ₪, היא מנסה להשתחרר ממנו וזאת בזמן שלולא הסכמת המערערת
3 לתנאי של ההפרדה הרכושית, לא היה נכנס המשיב כלל למו"מ על חתימת
4 הסכם ממון ולא נותן לה את כל הכספים לפיו.
5
6 43. המערערת עצמה טוענת בעיקרי הטעון שלה שגם לשיטתה הסכם ממון יכול
7 שיאושר קודם לנישואין אך בתנאי שלצדדים כוונה והחלטה להינשא והאישור
8 נעשה ערב הנישואין.
9 והנה, בית המשפט קמא קבע קביעה עובדתית ברורה שלצדדים הייתה כוונה
10 להינשא, כפי שהדבר גם קרה בפועל כ-11 חודש לאחר חתימת הסכם הממון,
11 ובכך ניטל העוקץ מכל טענות המערערת בעניין זה, והמערערת לא הצליחה
12 להראות שקביעות בית משפט בעניין זה (כמו גם בעניין אחר) הן חסרות ביסוס
13 ראייתי כפי שהיא טוענת.
14
15 44. קביעות אלו, כפי שפורטו בהרחבה על ידי בית משפט קמא, מבוססות הן על
16 עדויות המשיב שבית המשפט קיבל למעשה והן על עדויות המערערת עצמה
17 ועדויות עדים נוספים כמו פרקליטי הצדדים ודי בהן כדי לדחות את טענותיה
18 של המערערת.
19
20 45. כך העידה המערערת בעמוד 335 לפרוטוקול, שלא אמרה לעו"ד מנדלסון, גם
21 בזמן הגירושין, שהיא הפכה לשותפה מלאה ברכוש עם המשיב ושהגיעה עם
22 המשיב להסכמה לשותפות ברכוש חרף הסכם הממון.
23 כך גם העידה שלא דיברה עם המשיב על הסכם הממון, לא השיבה לו כספים
24 שניתנו לה על פי ההסכם ולא הודיעה לו על ביטול הסכם הממון (עמוד 371
25 לפרוטוקול).
26 כך גם העידה המערערת שדרישת המשיב לכך שתחתום על הסכם ממון
27 שבבסיסו הפרדת הרכוש היא דרישה ראויה (עמוד 60 לפרוטוקול) וכל שניסתה
28 זה למקסם את זכויותיה במסגרת ההסכם וגם לעת פירוד.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 46612-10-12

עמ"ש 12184-03-13

המערערת אף העידה מפורשות שהיא ידעה על כך שעליה לבחור בין הסכמתה
להפרדת רכוש מוחלטת לבין הפסקת החיים המשותפים עם המשיב ופרידה
ממנו, ושהיא בחרה להיות עם המשיב ולהמשיך עמו את החיים המשותפים עם
הסכם הפרדת רכוש ולחתום על הסכם הממון שמסדיר זאת (עמוד 55
לפרוטוקול) כך גם היא הייתה מאוהבת בו וראתה בו בן זוג שהוא ארוס (עמוד
50 לפרוטוקול).

46. כך גם מעדותו של פרקליטה של המערערת בזמן אישור ההסכם, עו"ד יוסי
מנדלסון, עולה כי ענייני הממון הוסדרו בהסכם ממון עוד לפי הנישואין
(הצהרתו בבית דין הרבני בהסכם הגירושין – נספח כ"ג לכתב ההגנה) וכך גם
בתביעת המשמורת שהאשה הזכירה את תוקף הסכם הממון ולא התכחשה
לו.

כך גם, שהמערערת לא טענה בפניו אי פעם שהסדר הפרדת הרכוש המוחלטת
שבא לידי ביטוי בטיוטות ובהסכם הממון לא מקובל עליה, כך גם כי
המערערת לא התלוננה על החלק של הפרדת הרכוש אלא רק על החלק של
ה"הן" – מה תקבל כנגד החלק של ההפרדה (עמוד 484 לפרוטוקול) ושהצהירה
בפניו, בשלב המו"מ לגיבוש הסכם הממון, כי אהבתה למשיב היא אהבת אמת
ואינה זקוקה לכספו ולרכושו (עמוד 459 לפרוטוקול).

כן העיד עו"ד מנדלסון שהצדדים היו בעלי כוונה להינשא, שהיה מדובר על
נישואין והייתה ציפיה לנישואין והמילה נישואין הייתה באוויר בעת אישור
הסכם הממון ואף קודם למועד זה (ראו עדותו בעמוד 456 לפרוטוקול וכן עדות
עו"ד הדר בעמ' 861 - 864 לפרוטוקול שהמשיב אמר לו שהוא עומד להינשא
וזאת אשתו לעתיד).

כן העיד עו"ד מנדלסון שהמערערת ידעה על הסדר הפרדת הרכוש ולא רצתה
את כספו של המשיב ולקבל מעבר למה שהיא אמורה לקבל לפי ההסכם וציין
שהוא אמר את מה שאמר לעו"ד שגב ועומד מאחורי מה שאמר (עמוד 484
לפרוטוקול).

כך העיד גם עו"ד מנדלסון, שבמהלך המו"מ להסכם הממון הוא לא סבר
שלמערערת קמו זכויות ברכושו של המשיב מכוח דין או הלכה (עמודים 455,

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 46612-10-12

עמ"ש 12184-03-13

490 לפרוטוקול) ושאלם היה סבור שקמו לה זכויות ברכושו של המשיב היה
אומר לה זאת.

כך העיד עו"ד מנדלסון, שהוא הבהיר למערערת מפורשות קודם לכריתת
הסכם הממון, שלאחר חתימתה לא תוכל להעלות טענות כנגד ההסדרים
הממוניים והרכושיים הכלולים בהסכם ואמר לה ".... **שלא יהיו לך ספקות,**
את נעולה פה בבטון" (עמוד 492 לפרוטוקול) ושהפניה לעו"ד לניסוח הסכם
הממון באה ליתן ביטוי להסכמת הצדדים להפרדה רכושית מלאה, ושהיא
הסכימה וביצעה את הבחירה שלה (עמוד 492 לפרוטוקול).

47. כך גם, בדין קבע בית המשפט קמא מהבחינה העובדתית והמשפטית שהסכם
הממון לא נכרת בנסיבות של טעות ו/או הטעיה ו/או מרמה ו/או עושק ו/או
סותר את תקנת הציבור, טענות שלא הוכחו כלל ועיקר, אלא נקבע להיפך,
שמדובר בהסכמה, ידיעה ובחירה מלאה מרצון חופשי.
כך גם בדין קבע בית משפט קמא שהמערערת והמשיב לא היו כלל ידועים
בציבור לצורך קיום שיתוף ברכוש ובכל מקרה לא חלה הלכת השיתוף, לא
הייתה כוונת שיתוף אצל שני בני הזוג ולא הוקנו למערערת זכויות בנכסי
המשיב, עובר לכריתת הסכם הממון.
כך גם נכונה הקביעה העובדתית של בית משפט קמא שהתנהגות הצדדים
מלמדת על הפרדת רכוש מלאה ומוחלטת העולה בקנה אחד עם הסכם הממון
הן לגבי הנדל"ן והן לגבי חשבונות הבנק וכן שלא היה כל שיתוף גם בעסקי
המשיב.

די בקביעות העובדתיות הנ"ל כדי להצדיק את דחיית הערעור, אך למעלה מן
הצורך נוסף נימוקים נוספים המצדיקים אף הם את דחיית טענות המערערת.

טענות משפטיות, תום לב, מניעות והשתק

48. גם מהפן וההיבט החוזי של הסכם הממון, המערערת מנועה ומושתקת
מלתקפו וזאת לאחר שעתרה במשותף עם המשיב לאישורו של הסכם הממון
לפי חוק יחסי ממון, וההסכם אושר גם לפי חוק זה לאחר שבית המשפט נוכח

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 46612-10-12

עמ"ש 12184-03-13

1 כי הצדדים עשו את ההסכם בהסכמה חופשית ובהבינם משמעותו ותוצאותיו
2 ולאחר שניתנו להם הסברים נאותים אודותיו.

3 לאחר מכן פעלו הצדדים בהסתמך על הסכם זה, והמערערת קיבלה מהמשיב
4 את מלוא הסכומים שלהם הייתה זכאית על פי הסכם הממון ואף מעבר לכך,
5 סכומים של עשרות מיליוני ₪ וזאת בזמן שרק עקב הסכם הממון והסכמת
6 המערערת לתנאי של ההפרדה הרכושית המוחלטת, נישא המשיב למערערת
7 ונכנס עמה למערכת של חיים משותפים.

8 מדובר בהסכם ממון שהושקעה בו מחשבה רבה, שנעשה על-ידי מיטב עורכי
9 הדין בשיתוף הצדדים, לאחר שהוחלפו טיוטות ונעשו תיקונים, כשהסכם זה
10 מפרט ומבהיר ברחל בתך הקטנה את עניין הפרדת הרכוש המלאה והמוחלטת,
11 לגבי כל רכוש ובכל ציר של זמן, תוך פירוט הנכסים והזכויות להם זכאית
12 המערערת במקרה של סיום החיים המשותפים, ותוך הדגשה שהמערערת
13 מוותרת בכך על כל דרישה ו/או תביעה כלפי המשיב לגבי כל רכוש ו/או זכויות.

14
15 כן נאמר מפורשות, שהסכם זה הינו ממצה את ההתחייבויות ההדדיות של
16 הצדדים, שלא תהיה להם כל תביעה ו/או טענה ו/או דרישה כלפי הצד השני
17 ושהסכם הממון לא יהיה ניתן לביטול מכל סיבה שהיא, והצדדים מוותרים על
18 זכותם לקבלת סעד של ביטול, בכל מקרה, לרבות במקרה של הפרה או פגם
19 בכריתה.

20 והנה כל הנ"ל לא מונע מהמערערת לנסות ולתקוף את הסכם הממון ולנסות
21 לבטלו בכל דרך אפשרית ובניגוד מוחלט לאמור בו וזאת בלא כל הצדקה
22 עובדתית או משפטית לכך.

23
24 49. טענת המערערת בדבר חוסר סמכות בית המשפט לאשר את הסכם הממון אף
25 נגועה בשיהוי, משלא פעלה לביטול ההסכם לאחר שקיבלה את פסק הדין
26 ובסמוך לו, ולא הגישה ערעור על אישורו למרות שהייתה יכולה לראות כבר
27 בסמוך לו אילו סעיפים אושרו לפי חוק יחסי ממון ואלו סעיפים לפי חוק בית
28 המשפט לענייני משפחה, וזאת בזמן שהייתה מעורבת בניסוח הסכם הממון
29 וידעה היטב את תוכנו והתנאי שבו.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 46612-10-12

עמ"ש 12184-03-13

1 גם אם האישור של הסכם הממון "פיצל" לשתי תקופות, הרי עצם בדיקת
2 ההבנה והרצון החופשי וכד' בוצעו, ועל כן גם אם התוצאה היתה שונה מבחינת
3 אופן האישור, עדיין מעת שלא הוגש ערעור או בקשה לשנות את אשר אושר או
4 ניתן לו תוקף של פסק דין, יש מניעות לטעון אחרי כל-כך הרבה שנים כנגד
5 זאת. במיוחד, לאחר שהצד שכנגד סמך, ושינה מצבו לרעה.
6 בנוסף, עצם העובדה שאף אחד מהצדדים לא ביקש אישור מחדש, בסמוך ממש
7 לנישואין, מצביע ששני הצדדים ראו את ההסכם כמחייב לכל דבר ועניין.
8

9 50. המערערת שקיבלה את פסק הדין המאשר את הסכם הממון וראתה את אופן
10 האישור הנ"ל, ולאחר שנהגה על פי הסכם הממון ולא התכחשה לתוקפו,
11 מנועה מלטעון כנגד אישור כזה (מעבר לכך שהדרך לתקיפת האישור הייתה
12 כאמור בדרך של הגשת ערעור על פסה"ד של בית המשפט לענייני משפחה
13 שאישר את הסכם הממון), וזאת מכוח דיני תום הלב, השתק ומניעות.
14 זאת ועוד, גם לגופו של ענין, המערערת לא הצביעה על נזק כלשהו שנגרם לה
15 מחמת העובדה שמקצת מסעיפי הסכם הממון אושרו לפי חוק יחסי ממון
16 ומקצתם לפי חוק בתי המשפט לענייני משפחה, מה שגם מסביר מדוע בזמן
17 אמת, מיד לאחר שנוכח בא כוחה לדעת באיזה אופן בוצע האישור, הוא וגם
18 המערערת לא ראו בכך משום פגם כלשהו המצדיק פנייה לבית המשפט כדי
19 שיתקן את אופן האישור.
20
21

22 51. כאמור, המערערת, כמי שעתרה במשותף עם המשיב לאישורו של הסכם
23 הממון, הייתה שותפה לעריכתו ומודעת לתוכנו, ואף נהגה שנים על פיו וקיבלה
24 את מלוא התמורה על פיו, וזאת בזמן שרק עקב הסכם זה והמצג שיצרה
25 המערערת כלפי המשיב שהיא מסכימה לו, נחתם ההסכם והמשיב הסכים
26 להמשך החיים המשותפים עם המערערת, מנועה ומושתקת מלטעון כנגד
27 הסכם זה, וטענותיה כלפיו הינן חסרות תום לב, כמו גם הטענות כלפי היעדר
28 סמכות בית המשפט, וקם אף השתק שיפוטי מכוח פסק הדין שאישר את
29 הסכם הממון ולא הוגש ערעור עליו.
30

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 46612-10-12

עמ"ש 12184-03-13

52. בנסיבות אלו קם גם השתק דיוני מכוח חובת תום הלב שממנה נובע איסור על שימוש לרעה בהליכי משפט היוצר מניעה לכפור במצב שבעטיו ניתן סעד במשפט ושבעקבותיו הצד האחר שינה מצבו לרעה, כך שצד הנהנה מהסדר ממון שגיבש עם יריבו מנוע מלטעון ולהוכיח טענות, אפילו אם הן נכונות, הכופרות בתוקף ההסדר (ראו רע"א 4976/00 **בית הפסנתר נ' מור**, פ"ד נו(1) 577 וע"א 513/89 **INTERLEGO נ' EXIN LINES BROS. S.A** פ"ד מח (4) 133.

לכן, המערערת שהסכימה ובחרה במודע בהסכם הממון שביקשה בעצמה לאשרו ביודעה ובקבלה את התנאי של הפרדת הרכוש המוחלטת, נהנתה ממנו וקיבלה בזכותו סכומי עתק, מנועה מלכפור בתוקפו, ולטעון כנגדו, וזאת בזמן שהיא מודה למעשה שהיא לא התחתנה בשביל הכסף, כך שהיא נאחזת למעשה בטענה טכנית בלבד.

53. כאמור, עצם קביעתו העובדתית של בית המשפט שכוונת הצדדים הייתה להינשא והם צפו את פני הנישואין בעת אישור ההסכם, כפי שהעידו גם עו"ד מנדלסון, המערערת, המשיב ועו"ד הדר, והעובדה שהם נישאו כ-11 חודש לאחר אישור הסכם הממון, לא טענו דבר כלפיו ולא ערערו על פסה"ד, שנתן תוקף להסכם הממון, מלמדת על כך שגם לשיטת המערערת אין בסיס לטענתה לגבי חוסר הסמכות לביהמ"ש לאשר את הסכם הממון ומדובר בטענה מתחכמת שנולדה בדיעבד, לאחר חילופי הפרקליטים ולאחר שכנראה הבינה המערערת שלא תוכל לטעון כנגד תקפות ההסכמה שלה וטענותיה בעניין זה מן הסתם יידחו.

אין יסוד לנטען כאילו הצדדים קיבלו פסק דין שנתן תוקף להסכם שונה מאשר נכרת ביניהם, הואיל ולא חל כל שינוי, ובמיוחד שגם אם כך הדברים, היה על המערערת אשר היתה מיוצגת, ע"י עו"ד בקי ומנוסה, להגיש ערעור באופן מידי, שלא הוגש, ואין מקום לקבל את עמדת ב"כ המערערת כאילו לא נעשה דבר הואיל וברור שהמייצגים דאז לא חשבו כך, וגם המערערת לא.

אין מקום גם לקבל את הטענה כאילו עצם העובדה שבית המשפט קבע שחלק מההסכם ייכנס לתוקף רק לאחר הנישואין, ומבלי שקבע תיחום למועד של

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 46612-10-12

עמ"ש 12184-03-13

1 הנישואין, אין תוקף לאשר קבע, הואיל והמבחן הוא לא מה שבית המשפט
2 אישר, אלא אם במציאות מדובר בתקופה הסמוכה לנישואין, ובכוונה להינשא
3 (אשר עובדתית נקבע שאכן מדובר בכך).
4

5 54. יחד עם זאת, גם מבחינה משפטית אין ממש בטענות אלו, שכן אין מקום
6 לצמצום כה גורף, כפי שמנסה המערער לטעון, של היכולת של בית המשפט
7 לאשר הסכמי ממון, רק לבני זוג שכבר נישאו או לבני זוג שמצויים ערב
8 הנישואין ממש ולמעשה שבית המשפט יצטרך לאשר כל הסכם ממון שנחתם
9 טרם הנישואין פעמיים, פעם אחת כשהצדדים מבקשים לאשרו כשבכוונתם
10 להינשא ופעם שניה "ערב הנישואין".

11 כך גם ישאל השואל מהו המועד והזמן הסביר לעריכת הנישואין? האם קביעת
12 מועד לחתונה ורכישת שמלה כלה וחליפת חתן, הזמנת רב ואולם ושליחת
13 הזמנות לאורחים או מועד אחר? בוודאי שלא זו הכוונה וכל שצריך זה
14 להבטיח את גמירות הדעת והרצון החופשי של הצדדים להתקשר בהוראות
15 הסכם הממון, ומשהוכח עובדתית ונקבע עובדתית על ידי ביהמ"ש שהצדדים
16 צפו את פני הנישואין במועד שבו אושר הסכם הממון והיו בעלי כוונה ממשית
17 להינשא, כפי שאכן נישאו בפועל כ-11 חודש לאחר אישור הסכם הממון, נשמט
18 הבסיס מהקונסטרוקציה המשפטית שניסתה המערער לבנות.
19

20 55. גם הפסיקה עליה מסתמכת המערער מתייחסת למקרים של בני זוג שלא
21 התכוונו כלל להינשא וחפצו להמשיך במעמד של ידועים בציבור, או שהנישואין
22 נערכו בחלוף שנים רבות (5 שנים בעניין **פלונית**) מיום חתימת ההסכם, תוך
23 ניסיון להגן על צד חלש להסכם, ולא דומים מקרים אלו, לענייננו, שבו הצדדים
24 התכוונו להינשא ונישאו לאחר זמן קצר, כשאינן מחלוקת שמותר לאשר הסכם
25 ממון גם טרם הנישואין (ראו פס"ד **כהן**), בזמן שהמערער אינה צד חלש אלא
26 קיבלה יעוץ משפטי והייתה שותפה מלאה לניסוחו של הסכם הממון, ידעה
27 לעמוד היטב על זכויותיה וקיבלה הון עתק על פי הסכם זה, ומשנישאו הצדדים
28 זה לזו נשמטת גם הקרקע מהטענה לגבי היעדר סמכות בית המשפט.
29

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 46612-10-12

עמ"ש 12184-03-13

56. ניתן להיווכח, כפי שטוען המשיב, שבסופו של יום הטענות החוזיות של המערערת כנגד הסכמת הצדדים נדחקו לשוליים ונטענו בקול ענות חלושה ועיקר הטענות התמקדו למעשה בטענה המשפטית של העדר הסמכות של בית המשפט לאשר את הסכם הממון וטענות לגבי אישור ההסכם ותוקפו, טענות שמלכתחילה לא נטענו כלל בתביעה המקורית (למרות הניסיון לטעון שכן נטענו בתביעה המקורית טענה שלא מתיישבת לוגית עם הטענה שהמערערת נחשפה לטענות אלו לראשונה לפני מועד ההוכחות).

מעבר לטענות הפרוצדורליות לגבי היות הטענות הללו טענות המהוות שינוי והרחבת חזית, שבקשה לתיקון כתב הטענות לגביהם נדחתה ע"י רשמת ביהמ"ש לענייני משפחה ולא הוגש על החלטה זו ערעור, גם אם הוכשרו הפגמים הפרוצדוראליים הנ"ל באמצעות התביעה הנוספת שהוגשה, הרי טענות אלו נדחו וכדין על ידי בית משפט קמא וזאת הן מהבחינה העובדתית והן מהבחינה המשפטית, כשבית משפט קמא יכול היה לקבוע שיש לדחות את התביעה לאור החומר העובדתי שעמד בפניו, וכך גם בערעור לאחר שנטענו כל הטענות, ומעת שמבחינה עובדתית אין חומר נוסף מעבר לזה שהוצג בפני בית משפט קמא והוכרע על-ידו.

57. יש לציין כי טענות כלפי העדר סמכות של בית המשפט לאשר את הסכם הממון, הן טענות המופנות כלפי בית המשפט ולא כנגד הצד השני להסכם, ולכן, בדין קבע בית משפט קמא שטענות אלו צריכות היו להיטען במסגרת ערעור על פסק הדין שאישר את הסכם הממון, ערעור המופנה כנגד בית המשפט שנטען שאישר בחוסר סמכות את הסכם הממון (ראו לגבי זה ע"א 2536/90 **סיטבון נ' סיטבון** פ"ד מה(2) 573 וכן בע"א 9614/05 **רז גל בע"מ נ' בל"ל** (10/3/09) ורע"א 7190/11 **בינה סוכנות לביטוח (2002) בע"מ נ' חגג** (31/5/12).

58. מדובר בהסכם ממון מפורט, פרי עמל של ניסוח שהתגבש לאחר מו"מ ממושך, החלפת טיוטות ותיקונים אישיים שנעשו, שהוגש בהסכמה במשותף לאישור בית המשפט שבו מצויין באופן הברור והחד משמעי הנושא של הפרדת הרכוש המוחלטת בכל זמן ובכל מצב שהוא לגבי כל הנכסים לאורך כל ציר הזמן

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 46612-10-12

עמ"ש 12184-03-13

מלפני ההיכרות והקשר, המשך במהלך הקשר הזוגי וכלה בסיומו ובתקופה
שלאחריו, כאשר הובטח כי המערערת לא תצא בידיים ריקות (בלשון המעטה)
במקרה של פירוד.

59. הסכם זה אושר ע"י בית המשפט לענייני משפחה הן מכוח חוק יחסי ממון
(סעיפים 2, 4, 5, 6) כשתוקף האישור מיום הנישואין, והן מכוח סעיף 3(ג) לחוק
בתי המשפט לענייני משפחה התשנ"ה-1955 (סעיפים 3, 4, 5, 7, 9, 10, 11).
בית המשפט אישר את הסכם הממון לאחר שהצדדים שהיו מיוצגים על ידי
בכירי עוה"ד בתחום הצהירו בפניו שחתמו על ההסכם מתוך רצון חופשי לאחר
שהבינו את האמור בהסכם, משמעותו והתוצאות הנובעות ממנו.

60. מעבר לכך שהסעיף של ההפרדה הרכושית - סעיף 2 להסכם הממון אושר לפי
חוק יחסי ממון, אפשר להבין את הרציונאל לכך שרק חלק מהסעיפים אושרו
לפי חוק יחסי ממון, שכן, כפי שקבע בית המשפט קמא, האישור לפי חוק יחסי
ממון נחוץ רק לסעיפים המסדירים את ענייני הרכוש של בני הזוג במועד
פקיעת הנישואים ולא היה נחוץ אישור בית המשפט לפי חוק יחסי ממון
לסעיפים בהסכם שלא אושרו על פי חוק יחסי ממון, והסעיפים הנוספים שלא
עוסקים בהסדרת ענייני הרכוש ביום פקיעת קשר הנישואין אושרו לפי חוק
בתי המשפט לענייני משפחה.

כך גם סעיף 5(א)(3) לחוק יחסי ממון מתייחס לאותם נכסים שהם אינם ברי
איזון "נכסים שבני הזוג הסכימו בכתב ששוויים לא יאוזן ביניהם", כשלא
מדובר דווקא בהסכם שקיבל תוקף של פסק דין או אישור.

61. יש להדגיש כי הסכם הממון כולו, למעט סעיף 8 העוסק בנושא הילדים, וכך גם
סעיף 12 העוסק בהוראות כלליות, כל השאר אושר או קיבל תוקף של פסק דין,
וכשבחלק מהסעיפים מדובר הן במתן פסק דין והן באישור לפי חוק יחסי
ממון.

כן יש להדגיש, כי במבוא להסכם הממון צויין מפורשות, כי "ולצדדים אין,
עובר לחתימת הסכם זה כל רכוש משותף" (ה"הואיל" השלישי), וכי די
בהצהרה שכזו לשלול את כל הטענות של המערערת על היחסים הרכושיים

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 46612-10-12

עמ"ש 12184-03-13

עובר לכריתת ההסכם.
כן צוין מפורשות במבוא להסכם הממון, וכך גם בחלק מסעיפי ההסכם, כי
ההסדרים והקביעות וההסכמות "...יהיו שרירים וקיימים לכל עניין ודבר,
בין אם הצדדים יינשאו זל"ז, ובין אם לא" (ה"הואיל" החמישי). דהיינו, שצפו
גם צפו נושא הנישואין, אלא ציינו שגם אם מסיבה זו או אחרת לא יינשאו,
ההסדר יחול.
האמור לא בכדי, הואיל ועצם המשך החיים המשותפים ולא משנה מתכונתם,
אם מדובר בידועים בציבור או בנשואים, ההסדר שבהסכם הוא שיחול.
אין ולא יכול להיות חולק, כי רשאים היו בני הזוג לורות הסכם כידועים
בציבור, והאישור הינו למעלה מנצרך, ככל שמדובר בתקופה שכזו.
בנוסף, גם בסעיף 2 להסכם הממון ישנה התייחסות לנישואין ולמשטר הרכושי
שחל ויחול.
כך גם, בסעיף 4 להסכם הממון הדן במצב של סיום החיים המשותפים, צוין
מפורשות אודות ההפרדה, וכשסעיף זה, וזאת יש להדגיש, קיבל גם אישור לפי
חוק יחסי ממון וגם תוקף של פסק דין, ואותו דבר לגבי זכויות המערערת
במקרה של סיום החיים המשותפים, סעיף 5 להסכם הממון, שאף הוא קיבל
תוקף של פסק דין, וכשבוצע האמור בו.

התוצאה

62. התוצאה הינה כי הערעורים נדחים.
המערערת תשלם למשיב שכ"ט עו"ד בסך של 100,000 ₪.
הפיקדון שהפקידה המערערת יועבר למשיב באמצעות בא כוחו ע"ח הנפסק
לעיל.
המזכירות תשלח העתק מפסק הדין לצדדים.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 46612-10-12

עמ"ש 12184-03-13

ניתן היום, ב' אדר תשע"ד, 02 פברואר 2014, בהעדר הצדדים.

חגי ברנר, שופט

ד"ר קובי ורדי, שופט

ישעיהו שנלר, סג"נ
אב"ד